

DECIZIE

27 iulie 2016

municipiul Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele ședinței, – Svetlana Filincova,
Judecători – Sveatoslav Moldovan, Iurie Bejenaru
Constantin Alerguș, Maria Ghervas

Examinînd recursul declarat de către Ludmila Sevastianova,
în pricina civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de
Ludmila Sevastianova împotriva Cooperativei de construcție a garajelor
nr.18, intervenient accesoriu Olexandr Sevastianov, privind declararea
nulității procesului verbal,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 17 noiembrie 2015, prin
care a respins apelul declarat de Ludmila Sevastianov,

c o n s t a t ă :

La 30 aprilie 2013 Ludmila Sevastianova a depus cerere de chemare în
judecată împotriva Cooperativei de construcție a garajelor nr.18 (în
continuare CCG nr.18), intervenient accesoriu Olexandr Sevastianov,
solicitînd declararea nulității procesului-verbal nr.3 din 16 septembrie
2010, emis de CCG nr.18, prin care a fost primit Olexandr Sevastianov în
calitate de membru al CCG nr.18 și primirea Ludmillei Sevastianova în
calitate de membru CCG nr.18.

În motivarea cererii a indicat că în anul 1992 a cumpărat de la Vera Cniș
garajul nr.58 din cadrul CCG nr.18, din str.Mircești nr.8/1, mun.Chișinău.
A depus cerere cu privire la includerea ei în calitate de membru al CCG
nr.18.

A mai indicat că la 03 septembrie 2009 a decedat fostul ei soț, Iurii
Sevastianov, iar ulterior a constatat că a fost distrusă ușa de la garaj, de
unde au fost sustrate mai multe bunuri, fiind schimbat lacătul la ușă. Cu
privire la aceste acțiuni ilegale, a depus o plîngere la 04 octombrie 2010 la
poliție, prin care a solicitat să fie luate măsuri în privința persoanelor
vizate. Susține că garajul din str.Mircești nr.8/1, mun.Chișinău, a fost în
posesia ei de la data cumpărării pînă la 08 septembrie 2010, iar la 16

septembrie 2010, administrația CCG nr.18 l-a primit pe Olexandr Sevastianov în calitate de membru al CCG nr.18.

Potrivit Hotărîrii Guvernului nr.365 din 06.04.1998 cu privire la aprobarea Statutului-model al cooperativei de construcție a garajelor și a statutului-model al asociației proprietarilor de garaje, la pct.16 este stabilit că cetății care doresc să obțină calitatea de membru al cooperativei prezintă în mod obligatoriu, pe lângă cerere și adeverința de la locul de trai, aceeași condiție fiind prevăzută și în statutul CCG nr.18.

Deși CCG nr.18 are obligația de a respecta legislația în vigoare și propriul statut, aceasta a încălcat dispozițiile legii și a primit ca membru o persoană despre care se cunoaște că este cetățean al altui stat, nu are domiciliul în Republica Moldova și nu putea să fie acceptat în rândurile cooperativei.

A mai indicat că în privința garajului nr.58 nu a fost întocmit un proces-verbal de recepție finală, nefiind înregistrat în registrul bunurilor imobile.

Prin hotărîrea Judecătoriei sectorului Rîșcani municipiul Chișinău din 26 mai 2015 a fost respinsă ca tardivă cererea de chemare în judecată depusă de Ludmila Sevastianov.

Întru motivarea soluției, instanța de fond a reținut că obiectul acțiunii în cauză este un act al întreprinderii ce prestează servicii publice și respectiv, litigiul cade sub incidența Legii contenciosului administrativ. Avînd în vedere că hotărîrea adunării generale a reprezentanților CCG nr.18 din 16 septembrie 2010 a fost comunicată Ludmillei Sevastianov, aceasta nu a contestat-o conform procedurii prevăzute de Legea contenciosului administrativ.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 17 noiembrie 2015 a fost respinsă cererea Ludmillei Sevastianov privind repunerea în termen a cererii de chemare în judecată. A fost respins apelul declarat de Ludmila Sevastianov ca neîntemeiat. A fost menținută hotărîrea Judecătoriei sectorului Rîșcani municipiul Chișinău din 26 mai 2015.

Întru motivarea soluției, instanța de apel a reținut că litigiul în cauză se examinează prin prisma Legii contenciosului administrativ, iar Ludmila Sevastianova a omis termenul de prescripție prevăzut de Legea menționată.

La 31 martie 2016 Ludmila Sevastianov a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 17 noiembrie 2015, solicitînd casarea deciziei instanței de apel și a hotărîrii instanței de fond, cu pronunțarea unei noi hotărîri, prin care să fie admisă integral cererea de chemare în judecată.

În motivarea cererii a indicat că nu este de acord cu hotărîrile instanțelor de judecată ierarhic inferioare, le consideră ilegale și neîntemeiate, pasibile a fi casate.

Atît instanța de fond, cît și instanța de apel au respins cererea de chemare în judecată ca fiind tardivă, deși recurenta a solicitat repunerea în termen, fiind invocat drept temei existența litigiului de mai mulți ani, precum și faptul că pînă la acest litigiu nu a cunoscut despre existența procesului-verbal contestat.

Susține recurenta că instanțele de judecată nu au reținut probele prezentate de recurentă întru confirmarea pretențiilor sale.

Studiind materialele dosarului, în raport cu argumentele invocate în cererea de recurs, în referință și prevederile Legii, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Ludmila Sevastianov necesită a fi admis, din considerentele ce urmează.

Conform art.445 alin.(1) lit.c) din Codul de Procedură Civilă, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul, să caseze integral decizia instanței de apel și să trimită pricina spre rejudecare în instanța de apel în toate cazurile în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Prin prisma art.6 CEDO și art.241 din Codul de Procedură Civilă, întru asigurarea legalității și temeiniciei hotărîrii, instanțele de judecată au obligația de a-și motiva hotărîrile, care trebuie să cuprindă circumstanțele cauzei, constatate de instanță, probele pe care se întemeiază concluziile ei privitoare la aceste circumstanțe, argumentele invocate de instanță la respingerea unor probe, răspunsuri la argumentele părților și legile de care s-a călăuzit instanța.

La fel, art.373 din Codul de Procedură Civilă, impune în sarcina instanței de apel obligația de a aprecia probele din dosar și cele prezentate suplimentar în instanța de apel de către participanții la proces.

Colegiul reține că, în speță, Ludmila Sevastianov a inițiat acțiunea civilă în cauză în vederea anulării procesului-verbal nr.3 din 16 septembrie 2010, emis de CCG nr.18, prin care a fost primit Olexandr Sevastianov în calitate de membru al CCG nr.18 și primirea Ludmillei Sevastianova în calitate de membru CCG nr.18.

În conformitate cu pct.1 din Anexa nr.1 la Hotărîrea Guvernului Republicii Moldova nr. 365 din 6 aprilie 1998 cu privire la aprobarea Statutului-model al cooperativei de construcție a garajelor și a Statutului-model al asociației proprietarilor de garaje, Cooperativa de construcție a garajelor (denumită în continuare cooperativa) este o asociație benevolă a cetățenilor, organizată în scopul satisfacerii necesităților membrilor săi în garaje, prin construirea lor din contul mijloacelor cooperativei și ale membrilor acesteia.

Pct.3 din anexa susindicată prevede că, adunarea de constituire, cu o majoritate de cel puțin 50% din numărul persoanelor ce au depus actele necesare pentru obținerea calității de membru, adoptă decizia cu privire la înființarea cooperativei, aprobă lista membrilor cooperativei și statutul acesteia și alege organele ei de conducere. Cooperativa urmează să fie înregistrată la Î.S. „Camera Înregistrării de Stat”. Din momentul înregistrării, cooperativa devine persoană juridică cu bilanț autonom, cont de decontări și alte conturi bancare, ștampilă (cu denumirea și rechizitele sale) și alte sigilii.

Colegiul reține că prevederi similare se conțin și în statutul CCG nr.18, revăzut la adunarea generală din decembrie 1998 și înregistrat la Pretura sectorului Rîșcani municipiul Chișinău și la Camera Înregistrării de Stat (f.d15-19).

Analizînd decizia recurată, Colegiul consideră că instanțele de judecată ierarhic inferioare au examinat în mod superficial materialele pricinii și în mod arbitrar au aplicat în speță norme de drept ce nu reglementează litigiul în cauză, dar care au dictat soluționarea greșită a litigiul.

În susținerea concluziei date, Colegiul reține că, potrivit art.3 din Legea contenciosului administrativ nr. 793-XIV din 10.02.2000, (1) Obiect al acțiunii în contenciosul administrativ îl constituie actele administrative, cu caracter normativ și individual, prin care este vătămat un drept recunoscut de lege al unei persoane, inclusiv al unui terț, emise de: a) autoritățile publice și autoritățile asimilate acestora în sensul prezentei legi; b) subdiviziunile autorităților publice; c) funcționarii din structurile specificate la lit.a) și b). (2) Obiect al acțiunii în contenciosul administrativ poate fi și nesoluționarea în termenul legal a unei cereri referitoare la un drept recunoscut de lege.

În sensul normei de drept citate supra, se cere de precizat că, actul administrativ poate fi definit ca fiind un act unilateral, cu caracter normativ sau individual, adoptat sau emis de către o autoritate publică sau de o persoană privată împuternicită prin lege sau printr-un act administrativ, în mod unilateral, în baza și în vederea exercitării legii, pentru nașterea, modificarea sau stingerea unor raporturi juridice de drept administrativ, iar contractul administrativ este asimilat actului administrativ, fiind definit de lege ca un contract încheiat de o autoritate publică, în virtutea prerogativelor de putere publică, avînd ca obiect administrarea și gestionarea bunurilor proprietate publică, executarea lucrărilor de interes public, prestarea de servicii publice, activitatea funcționarilor publici care rezultă din relațiile de muncă reglementate de statutul juridic al acestora. Totodată, din categoria contractelor administrative fac parte contractele de

concesiune, reglementate prin Legea cu privire la concesiuni, contractele de achiziții publice, reglementate prin Legea privind achizițiile publice, contractele de prestare a serviciilor publice de gospodărire comunală.

Astfel, Colegiul remarcă că, în speță, în mod cert intimatul CCG nr.18 nu este o autoritate publică și nici nu poate fi asimilată autorităților publice în sensul Legii contenciosului administrativ nr. 793-XIV din 10.02.2000, iar actele emise/adoptate de intimat nu pot fi catalogate ca obiect al contenciosului administrativ, având în vedere că sunt întrunite condițiile pentru a atribui acest statut CCG nr.18.

Aprecierea declarativă a instanțelor de judecată ierarhic inferioare privind faptul că prestarea serviciilor publice evidențiază necesitatea aplicării prevederilor Legii citate supra, este eronată, lipsită de un suport juridic și care vine să depășească cadrul Legal ce indică cu suficientă claritate criteriile pentru determinare actelor și autorităților publice. Calificativul de întreprindere ce prestează servicii publice este atribuit în mod eronat de instanțele de judecată ierarhic inferioare, ori însuși Statutului-model al asociației proprietarilor de garaje și Cooperativa de construcție a garajelor expres prevede că cooperativa este a asociație benevolă a cetățenilor organizată în scopul satisfacerii necesităților membrilor ei și respectiv, pretinsa prestare a serviciilor publice, în mod cert se rezumă la activitatea și prestarea serviciilor doar pentru membrii acesteia.

Colegiul remarcă că, în speță, prin aplicarea eronată a prevederilor Legii contenciosului administrativ, instanțele de judecată ierarhic inferioare în mod eronat au apreciat că cererea de chemare în judecată este depusă tardiv și nu au examinat fondul cauzei.

Astfel, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că instanțele de judecată ierarhic inferioare au soluționat greșit litigiul și au examinat cauza fără cercetarea circumstanțelor care au importanță pentru soluționarea corectă a litigiului.

Mai mult ca atât, Colegiul atestă faptul că pricina civilă în cauză a fost examinată cu încălcarea competenței jurisdicționale, fiind reținută spre examinare de instanța de contencios administrativ, în detrimentul instanței de drept comun, circumstanță care impune casarea integrală a deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu remiterea pricinii spre rejudecare în prima instanță.

Conform art.445 alin.(1) lit.c¹) din Codul de Procedură Civilă, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul și să caseze integral decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, trimițând pricina spre rejudecare în prima instanță doar în cazul în care a constatat

încălcarea sau aplicarea eronată a normelor de drept procedural specificate la art.432 alin.(3) lit.d) și f).

Conform art.432 alin.(3) lit.f) din Codul de Procedură Civilă, se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Din considerentele menționate și avînd în vedere faptul că s-a încălcarea normelor de drept procedural, eroare care nu poate fi corectată de către instanța de recurs, ce constituie temei de casare a hotărîrii, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursul, de a casa decizia instanței de apel și hotărîrea instanței de fond și de a restitui pricina spre rejudecare în instanță de fond.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c¹), art. 445 alin. (3) Cod de Procedură Civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e:

Se admite recursul declarat de către Ludmila Sevastianova.

Se casează decizia Curții de Apel Chișinău din 17 noiembrie 2015 și hotărîrea Judecătoriei sectorului Rîșcani municipiul Chișinău din 26 mai 2015, în pricina civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Ludmila Sevastianova împotriva Cooperativei de construcție a garajelor nr.18, intervenient accesoriu Olexandr Sevastianov, privind declararea nulității procesului verbal și se remite cauza spre rejudecare în instanța de fond – Judecătoria sectorului Rîșcani municipiul Chișinău, în alt complet de judecători.

Decizia nu se supune nici unei căi de atac.

Președintele ședinței,

Judecători –

Svetlana Filincova

Sveatoslav Moldovan

Iurie Bejenaru

Constantin Alerguș

Maria Ghervas

